

Dosarul nr. 2ra-20/22
2-20110466-01-2ra-11012022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: C. Roșca
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan

DECIZIE

16 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Mariana Pitic
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Gheorghe Străisteanu,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Gheorghe Străisteanu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și
Direcției de Poliție a municipiului Chișinău cu privire la constatarea încălcării
dreptului și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 9 septembrie 2020, Gheorghe Străisteanu a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Justiției și Direcției de Poliție a mun. Chișinău,
solicitând să fie constatat faptul încălcării dreptului de a nu fi tras la răspundere
contravențională (penală) ilegală, prezumția nevinovăției; să fie constatat faptul
încălcării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6.1 din Convenția
Europeană, încălcare comisă prin întocmirea procesului-verbal cu privire la
contravenție seria MAI nr.04998720 și aplicarea unei sancțiuni vădit ilegale în
mărime de 1 500 lei; încasarea din contul Direcției de Poliție mun. Chișinău a
sumei de 3 000 lei cu titlu de prejudiciul moral, cauzat prin fabricarea, falsificarea
și aplicarea unei sancțiuni contravenționale (penale) intenționat ilegal.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 18 noiembrie 2019 agentul
constatator din cadrul Direcției de Poliție mun. Chișinău, Vladislav Fedorciuc,
vădit ilegal, a întocmit în privința sa procesul-verbal cu privire la contravenție
seria MAI nr.04998720 și i-a aplicat sancțiunea prevăzută de art. 242 alin. (2) din
Codul contravențional, sub formă de amendă în mărime de 1 500 lei.

La 19 noiembrie 2019 a contestat procesul-verbal menționat, iar la 21 iulie
2020, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, au fost anulate actele
juridice emise ilegal de agentul constatator, pe motivul lipsei faptei
contravenționale.

Reclamantul a invocat că prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 21 iulie 2020, a fost constatat faptul fabricării și falsificării de către agentul constator din cadrul Direcției de Poliție mun. Chișinău, a dosarului contravențional din 18 noiembrie 2019.

Astfel, prin hotărâre judecătorească s-a stabilit că a fost tras la răspundere contravențională (penală) și sancționat vădit ilegal, contrar prevederilor Codului contravențional, prin falsificarea unui proces-verbal cu privire la contravenție și alte decizii de sancționare.

Iar, prin urmare, i-a fost încălcat grav dreptul fundamental prevăzut de Constituție și Convenția Europeană, de a nu fi tras la răspundere contravențională (penală) contrar prevederilor legislației în vigoare, prezumția nevinovăției încălcare care cade sub incidența art. 6.1 din Convenția Europeană.

Prin hotărârea din 24 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial acțiunea.

S-a constatat încălcarea dreptului de a nu fi tras la răspundere contravențională ilegală, încălcarea prezumției nevinovăției și încălcarea dreptului la un proces echitabil al reclamantului Gheorghe Străisteanu.

S-a încasat de la Direcția de Poliție a mun. Chișinău, în beneficiul lui Gheorghe Străisteanu, suma de 1 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de către Gheorghe Străisteanu împotriva Ministerului Justiției și Direcției de Poliție a mun. Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului și repararea prejudiciului moral.

La 29 iunie 2021, reprezentantul Direcției de Poliție a mun. Chișinău, Mariana Onila, a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea ei și pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul Direcției de Poliție a mun. Chișinău, s-a casat hotărârea din 24 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri, după cum urmează:

S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către Gheorghe Străisteanu împotriva Ministerului Justiției și Direcției de Poliție a mun. Chișinău cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului și repararea prejudiciului moral, ca fiind neîntemeiată.

La 7 decembrie 2021, prin intermediul poștei (f.d.148), Gheorghe Străisteanu a declarat recurs împotriva deciziei din 30 noiembrie 2021 Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor de recurs prevăzute de art. 432 alin. (1) și alin. (2) lit. a), c) și alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Recurentul a susținut că, concluziile instanței de apel sunt eronate și contrare unor cauze similare judecate de Curtea Supremă de Justiție.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată recurentului la 20 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.119), iar recursul a fost depus până la această dată, conform plicului anexat (f.d.148), în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 11 ianuarie 2022, în adresa intimațiilor a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Gheorghe Străisteanu cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Până la data examinării admisibilității recursului, la 27 ianuarie 2022, reprezentantul Direcției de poliție a mun. Chișinău, Mariana Onila, a depus referință la recursul declarat, solicitând respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat, cu menținerea deciziei instanței de apel.

Prin încheierea din 16 februarie 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Gheorghe Străisteanu a fost considerat admisibil.

Ministerul Justiției nu a depus referință prin care să expună poziția cu privire la recursul declarat.

În conformitate art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Art. 444 din Codul de procedură civilă, prevede că recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

La caz, Colegiul a considerat inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs și referința depusă au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității deciziei atacate.

Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar.

În esență, recurentul și intimații au avut posibilitatea să prezinte poziția în scris și să răspundă la argumentele părții adverse.

Mai mult, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Auza Vilho Eskelinen și alții v. Finlanda*, 19 aprilie 2007, parag.72 – 75, *Eriksson v. Suedia*, 12 aprilie 2012, parag.66, 72, *Pönkä v. Estonia*, 8 noiembrie 2016, parag.33 – 34).

Astfel, verificând decizia contestată, în lipsa părților, în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate,

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul declarat de Gheorghe Străisteanu este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea deciziei din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 24 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. a și c) din Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Alineatul (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din perspectiva temeiurilor reținute, la caz recurentul a pretins că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat legea și a apreciat arbitrar probele.

Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze, că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recursului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza *García Ruiz vs. Spania* (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26; *Moreira Ferreira vs. Portugalia* (nr.2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag.84, 98).

Astfel, circumstanțele cauzei prezentate de părți și determinate de instanțele de judecată în fazele procesuale anterioare denotă, în special, următoarele.

La 18 noiembrie 2019, agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție mun. Chișinău, Fedorciuc Vladislav, a întocmit în privința reclamantului Gheorghe Străisteanu procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr.04998720 și i-a aplicat sancțiunea prevăzută de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, sub formă de amendă în mărime de 1 500 lei (f.d.24).

La 19 noiembrie 2019, Gheorghe Străisteanu a contestat procesul-verbal menționat, iar prin hotărârea din 21 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, devenită irevocabilă prin neatacare, s-a admis contestația acestuia, s-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr.04998720 din 18 noiembrie 2019 și decizia de sancționare și s-a încetat procesul contravențional pornit în privința lui Gheorghe Străisteanu în baza art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, din lipsa faptei contravenției. (f.d.15-19).

Pentru a pronunța hotărârea menționată, instanța a constatat că de către agentul constatator nu au fost acumulate careva probe în susținerea învinuirii aduse lui Gheorghe Străisteanu, bazându-și concluzia unilateral pe declarațiile victimei, cât și au fost neglijate prevederile art. 443 din Codul contravențional.

Urmare a anulării procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului contravențional, Gheorghe Străisteanu a înaintat prezenta acțiune în judecată, solicitând să fie constatat faptul încălcării dreptului de a nu fi tras la răspundere contravențională ilegală și a dreptului la un

proces echitabil, cu încasarea din contul Direcției de Poliție mun. Chișinău a sumei de 3 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin fabricarea, falsificarea și aplicarea unei sancțiuni contravenționale intenționat ilegale.

Judecând cauza, prin hotărârea din 24 iunie 2021, prima instanță a admis parțial acțiunea, a constatat încălcarea dreptului reclamantului de a nu fi tras la răspundere contravențională ilegală, încălcarea prezumției nevinovăției și a dreptului la un proces echitabil și a încasat de la Direcția de Poliție a mun. Chișinău în beneficiul lui Gheorghe Străisteanu, suma de 1 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, Judecătoria Chișinău, sediul Centru a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată.

Instanța de fond a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, constatând încălcarea dreptului reclamantului la un proces echitabil, a dreptului de a nu fi tras eronat la răspundere contravențională și a dreptului la prezumția de nevinovăție, admise prin sancționarea ilegală a acestuia.

În sensul dat, a motivat prin faptul că admiterea contestației depuse de către Gheorghe Străisteanu, cu anularea actelor întocmite în privința acestuia, demonstrează, inter alia, că la momentul sancționării contravenționale a reclamantului, agentul constatator nu a elucidat toate circumstanțele cauzei, inclusiv circumstanțele care indicau la nevinovăția lui în comiterea faptei imputate.

Prin urmare, instanța de judecată a conchis că reclamantului i-a fost cauzat un prejudiciu moral, care urmează a fi reparat de Direcția de Poliție a mun. Chișinău prin acordarea unei sume bănești echitabile.

Fiind investită cu judecarea apelului, prin decizia din 12 martie 2020, Curtea de Apel Chișinău a admis apelul Direcției de Poliție a mun. Chișinău, a casat hotărârea din 24 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a emis o hotărâre nouă, prin care a respins cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a conchis că soluția instanței de fond privind admiterea parțială a acțiunii este greșită, rezultată din aprecierea incorectă a materialului probator și interpretarea eronată a normelor de drept material.

În concret, Colegiul a menționat că la cazul din speță, existența hotărârii instanței de judecată din 21 iulie 2020, prin care contestația înaintată de Gheorghe Străisteanu a fost admisă, anulată decizia de sancționare inserată în procesul-verbal cu privire la contravenție, cu încetarea procesului contravențional, nu denotă și caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

În acest sens, instanța de apel a remarcat că lipsa faptei nu a fost constatată, iar dezacordul reclamantului cu soluția agentului constatator nu se încadrează în caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră concluziile instanței de apel neîntemeiate, rezultate din interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, fapt care constituie temei de casare a deciziei și menținere a hotărârii primei instanțe.

Respectiv, instanța de recurs consideră întemeiate criticile aduse de recurent referitor la netemeinicia soluției instanței de apel.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul menționează că în conformitate cu art. 5 alin. (1-2) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare.

În conformitate cu art. 384 alin. (2) lit.u) din Codul contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Alineatul (3¹) al art. 384 din Codul contravențional stipulează că, dreptul prevăzut la alin. (2) lit.u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Conform art. 13 alin. (1) din Legea nr.1545-XIII din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, repararea prejudiciului specificat la art.7 lit.a), c)-g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

Conform art. 2036 alin. (1-4) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.

Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar când aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit.

Potrivit art. 2037 din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și

gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să își dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 121 din Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 alin. (1)-(4) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În cazul din speță, având în susținere prevederile legale menționate, apreciind probele și circumstanțele reținute mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță corect a conchis că admiterea contestației depuse de către Gheorghe Străisteanu, cu anularea actelor întocmite în privința lui, demonstrează că temeinicia acțiunii în partea constatării încălcării dreptului lui Gheorghe Străisteanu la un proces echitabil, de a nu fi tras eronat la răspundere contravențională, precum și lezarea dreptului acestuia la prezumția de nevinovăție, admise prin întocmirea în privința acestuia a procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr.04998720 și aplicarea unei sancțiuni în mărime de 1 500 lei.

Or, la momentul sancționării contravenționale a reclamantului, agentul constator nu a elucidat toate circumstanțele cauzei, inclusiv circumstanțele care indicau la nevinovăția lui Gheorghe Străisteanu în comiterea faptei imputate și drept consecință reclamantul eronat a fost sancționat, fiindu-i afectat dreptul la prezumția nevinovăției, garantată de art. 6 §2 CEDO, conform căruia orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită și de art. 21 din Constituție, care statuează că orice persoană

acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Astfel că, Gheorghe Străisteanu este îndreptățit să solicite repararea prejudiciului, în condițiile în care în cadrul examinării cauzei au fost constatate circumstanțele expres prevăzute de lege care justifică dreptul acestuia de a o pretinde.

Iar, pentru aceste motive, prima instanță corect a conchis că reclamantului i-a fost cauzat un prejudiciu moral ce urmează a fi reparat de Direcția de Poliție a mun. Chișinău, în conformitate cu prevederile Legii nr.1545-XIII din 25 februarie 1998, în coroborare cu art. 384 alin. (2) lit.u) din Codul contravențional și art. 2037 din Codul civil, prin acordarea sumei de 1 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, care este una echitabilă, pentru încălcările admise de Direcția de Poliție a mun. Chișinău.

În conexiunea celor expuse, Colegiul conchide că instanța de apel greșit a concluzionat că lipsa faptei nu a fost constatată, iar dezacordul reclamantului cu soluția agentului constator nu se încadrează în caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Dimpotrivă, în ansamblul lor, circumstanțele prezentate supra demonstrează cert că încălcarea dreptului reclamantului la un proces echitabil, de a nu fi tras eronat la răspundere contravențională, lezarea dreptului la prezumția de nevinovăție, admise prin intentarea procesului contravențional în privința și sancționarea reclamantului de către agentul constator, sunt acțiuni care în interpretarea CtEDO, oferă reclamantului dreptul de a pretinde compensarea prejudiciului cauzat în rezultatul acestora.

Respectiv, Colegiul consideră ca fiind eronată abordarea instanței de apel că, la cazul din speță hotărârea din 21 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, prin care a fost anulată decizia de sancționare înserată în procesul-verbal cu privire la contravenție, cu încetarea procesului contravențional, nu denotă și caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Astfel, corelând circumstanțele expuse cu normele legale citate supra, instanța de recurs ajunge la concluzia că soluția adoptată de către instanța de apel este greșită, fiind fundamentată pe o interpretare eronată a normelor de drept material și aprecierea arbitrară a probelor.

Iar, în conexiunea celor expuse, Colegiul consideră că în speță urmează a fi menținută hotărârea primei instanțe cu privire la admiterea parțială a acțiunii înaintată de Gheorghe Străisteanu împotriva Ministerului Justiției și Direcției de Poliție a mun. Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului și repararea prejudiciului moral.

Având în vedere că prima instanță a constatat și a elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea fondului cauzei, corect a aplicat legea materială, adoptând o hotărâre legală și întemeiată, Colegiul ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Gheorghe Străisteanu, a casa integral decizia din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și a menține hotărârea din 24 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În conformitate cu art. art. 444, 445 alin. (1) lit. f) și alin. (3) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Gheorghe Străisteanu.

Se casează integral decizia din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 24 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Străisteanu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Direcției de Poliție a municipiului Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Mariana Pitic

Victor Burduh

Dumitru Mardari